

Inhoudsopgave.

Voorwoord.

Inleiding.

1 De genezing van Grete Häusler (1922-2007).

2 Wie was Bruno Gröning?

2.1 Over de eigenschappen van een Aartsengel.

3 Aartsengel Sandalfon.

4 Aartsengel Sandalfon over genezing.

5 Belemmeringen bij genezen en gezond zijn...

6 Het kwade.

7 Wetenswaardigheden van Aartsengel Sandalfon.

8 Sandalfon over de Goddelijke orde....

9 Sandalfon over Christus.

10 De foto van Bruno Gröning en genezing.

11 Tot slot voor jou,

een foto van Bruno Gröning uit het jaar 1952.

Derde druk 13-12-2018

Voorwoord.

Als men de geschiedenis beziet,
dan is er (ondanks alles) sprake van een opgaande lijn.
Wij zijn lerende en zich ontwikkelende mensen/zielen.

Bruno Gröning leert ons nieuwe werk- en denkwijzen,
om een grote invloed uit te oefenen op onze eigen gezondheid.
Mensen hebben meer mogelijkheden dan ze weten!
Iedereen kan een grote positieve invloed op zijn gezondheid in werking zetten,
als je maar leert hoe je dat moet doen!
Bruno Gröning demonstreerde zelf hoe het werkte,
en vormde tijdens zijn leven, een spoor van genezingen en “wonderen”.

Bruno Gröning sprak vaak tot groepen mensen,
waarin hij tot een uitleg kwam over de bijzondere wonderlijke genezingen.
Bruno Gröning kon prachtige, maar ook lange zinnen maken.
Er zit dan veel informatie in een zin en dan wordt het moeilijker te begrijpen.

Als deze zinnen op een “open manier” opgeschreven worden,
net zoals bij een gedicht,
dan is het gemakkelijker om de diep gaande kennis te begrijpen.
De originele uitspraken van Bruno Gröning op aarde,
zijn in dit boekje op die manier opgeschreven en ze zijn logisch geordend,
zodat hetgeen hij wilde vertellen gemakkelijker en beter begrepen wordt.

Mijn helderhorendheid was handig om het boekje te maken.
Samen met Bruno Gröning (Aartsengel Sandalfon) heb ik er aan gewerkt,
hij keek mee over mijn schouder en gaf aanwijzingen.
Hij liet mij zijn originele uitspraken door de teksten op hun plaats slepen,
zodat het naar zijn zin werd; dat wil zeggen zo duidelijk mogelijk.

Soms dacht ik een uitspraak te kunnen verduidelijken door deze iets te
veranderen, maar hij maakte mij duidelijk dat de originele uitspraken ook
origineel moesten blijven en dus heb ik aan zijn uitspraken nooit iets veranderd.
Zijn openbare uitspraken zijn nu in de meest begrijpelijke samenhang
weergegeven.

In dit voorwoord is een erg mooie en praktische ervaring opgenomen
die mensen kan helpen dit boek beter te begrijpen en aanvaarden.

1 Inleiding.

Door de uitspraken van Bruno Gröning,
goed te bestuderen kunt u al veel meer te weten komen
over de echte waarheden van het leven van een mens.
Een mens kan leren zichzelf te genezen,
en beter en liefdevoller door het leven te gaan.

Het bestuderen van de uitspraken van Bruno Gröning,
is dus zeer goed bestede tijd.
Want ons leven als mens nu,
is mede bepalend voor ons leven straks als geest,
dat het werkelijke leven is.

Bruno Gröning:

Verleef uw leven niet,
maar benut uw leven voor de weg van de geest.

Als de mensen eens wisten,
wat zij voor hun verdere leven,
hun geestelijke leven,
dat hun werkelijke leven is,
nu al kunnen doen,
dan zouden zij heel anders leven.

Ze zouden elk jaar, elke maand, elke week, elke dag elk uur en elke minuut,
ervoor gebruiken om zich op dit geestelijke leven voor te bereiden,
maar wat doen ze, ze slapen.

Allen die tussen goed en kwaad leven,
hebben nog een kans,
en deze moeten ze benutten.

Zo spoort Bruno Gröning ons aan,
om meer te weten te komen over ons leven,
zodat wij ons kunnen voorbereiden,
op het geestelijke leven dat ons wacht.

Bruno Gröning was één van de aller belangrijkste genezers uit de wereld geschiedenis. Waar hij kwam gebeurden allerlei wonderen. Hij was Aartsengel Sandalfon gehuld in een menselijk lichaam, en zijn aardse leven en werken als Bruno Gröning toont de mensen, de bruikbaarheid en voordelen van Genezende Kracht of Stroom. Als een radio zender zond hij de Genezende Stroom, die hij opnam weer uit naar de mensen. Bijzondere genezingen vonden dan plaats; genezingen waar wereldse-artsen niets van begrepen.

**Heidelberg 1949:
Wonderbaarlijke genezingen zelfs voor artsen – hier van Bechterew**

1 Een mooie praktische ervaring: de genezing van Grete Häusler (1922-2007).

*In 1950 was Grete Häusler (1922-2007),
naar een toespraak van Bruno Gröning gekomen.
Hier genas zij direct van drie medisch ongeneeslijke ziekten.
Zij werkte haar verdere leven,
met plezier aan en in een vriendenkring van Bruno Gröning.*

*Hier een foto van Grete Häusler tijdens een toespraak in Thailand.
Tot op hoge leeftijd was werken voor Grete Häusler mogelijk.
Ze had geleerd hoe ze haar levensenergie moest aanvullen.*

*Zij was vitaal en werkte met plezier tot kort voor haar overgaan op 85 jarige
leeftijd. Toen haar tijd was gekomen, werd ze moe en ging over.
Nu is Grete in de hemel maar kan ook nog bij ons op aarde komen,
en ze kijkt hoe ik dit schrijf en we praten wat.*

*Het is het bijzondere en mooie verhaal van een vrouw,
die zich niet kon voorstellen dat zij ooit genezen zou kunnen worden.*

Grete Häusler vertelt:

*Wat mij betreft zou ik nooit naar hem toe zijn gegaan.
Want in iets Goddelijks kon ik niet geloven.
Alleen omdat mijn vriendin begeleiding nodig had,
en niemand anders kon vinden, daarom ging ik mee.
Ik ging mee naar de toespraak van Bruno Gröning,
om te kunnen vertellen wat voor oplichterij daar gebeurde.*

*De heer Ederlin voerde eerst het woord,
en ik vond dat zeer onaangenaam,
omdat hij ons vroeg om stil te bidden.*

*Dat kon ik immers niet.
Ik geloofde in niets.
Ik geloofde ook niet,
dat ik ooit gezond zou kunnen worden.*

*Maar het verzoek van de heer Ederlin,
om aan iets moois te denken daar wilde ik wel aan voldoen.
De dag ervoor was ik vroeg op gestaan en had de
zons opgang aan het mooie Wörthermeer beleefd,
daar dacht ik aan en beleefde deze zonsopgang in gedachten weer...*

*Toen begon het in mijn tenen te kriebelen.
Dat kriebelen kwam omhoog tot in mijn hals en hoofd.
Ik kreeg pijn in het hoofd, rond het midden,
en een trekken langs de armen en vingertoppen..
Ik dacht dat men ergens bestralingslampen verstoep had,
maar ik keek rond en kon niets vinden.
Ik zat daar tussen de mensen,
en het was voor mij onverklaarbaar dat ik zoiets kon voelen,
zonder een injectie te hebben gekregen of een medicijn.*

*Mijnheer Ederlin legde ons heel mooi uit,
hoe Bruno Gröning de transformator van de Genezende Stroom was,
en dat God de grote kracht centrale was.
Bruno Gröning was nog helemaal niet aanwezig,
hoe moest dat gaan?
Toch moest ik geloven dat er hier “iets” was,
dat de mensen van nu niet meer weten...*

*Dat mijnheer Ederlin zich ook nog verheugde dat ik van alles voelde,
was voor mij heel apart..
Toen hij echter zei “dat het van ieder mens zelf/afzonderlijk zal afhangen”
of hij vandaag gezond de deur zou uitgaan of niet.
Toen werd ik heel erg opletterend!*

*Ik dacht “dat zou niet verkeerd zijn, maar dat bestaat toch niet?”.
Nee, dat kon toch niet bestaan dat de ziekte eenvoudig zo bij het hoofd,
bij de vingers en de tenen eruit gaat.
Hoe moet de ziekte dan naar buiten gaan?
Hoe moest mijn 15 jaar oude voorhoofdsholte ontsteking,
die chronisch veretterd was, eruit gaan?
Nee,..... of mijn kapotte levercellen?
Zou ik weer voldoende suiker in mijn bloed kunnen hebben?*

*Toch was dat niet gek als dat zo gemakkelijk ging.
En ik moest om deze uitspraak glimlachen.*

Ik kwam tot bezinning:

*“er moest aan die hele gekke geschiedenis toch iets waar zijn,
want anders zou ik niet zón pijn en trekken aan mijn lichaam voelen!”*

*Ja, om vandaag gezond naar buiten te gaan,
dat zou immers niet gek zijn, maar zoiets kan toch niet?
Toen mijnheer Gröning dan zelf kwam werd mijn pijn ondraaglijk hevig.
Ik kon nauwelijks meer zitten.
Ik wist instinctief na vijf minuten,
dat deze man hier voor mij, mijnheer Gröning,
meer kon en wist dan alle andere mensen.*

*Na ongeveer een uur kwam hij op mij toe en vroeg mij
“hoe bent u naar München gekomen?”*

Ik antwoordde “met de trein”.

“Nee, onmogelijk ik kan niet”, antwoordde hij mij.

Ik begreep het verband niet.

*Plotseling zag ik in dat zijn woorden “mijn woorden” waren,
die ik veertien dagen geleden tegen mijn moeder had gezegd,
toen ik de brief van mijn vriendin voorlas:*

“Nee onmogelijk ik kan niet”, had ik toen gezegd.

Toen op die dag moest ik mijn vriendin naar mijnheer Gröning toe brengen.

*Ik was ontzet dat mijnheer Gröning wist wat ik allemaal tegen mijn moeder had
gezegd, vooral hoe ik hem beschimpt had, en hem een oplichter had genoemd.*

*Ik voelde dat hij niet alleen dat wist,
maar ook alles van mij en alles uit mijn leven.*

*Nu wist ik het klopt wat Ederlin over hem vertelde,
dat hij alles kon doorzien, tot aan de laatste zenuw van het lichaam,
maar dat hij ook verleden, heden en toekomst zag.*

Hij zag ook de mensen met wie men samenleefde in familie, werk of de buurt.

Ik schaamde me onuitsprekelijk.

Hij keek me aan liefdevol, vergevend...en zei,

*“niet met de trein bent u gekomen,
maar de trein heeft u hier naartoe gebracht!”*

En ik wist dat hij mij alles had vergeven.

De woordspeling begreep ik pas later,

dat ik hier niet naar toe wilde, maar toch “mee kwam met mijn vriendin”.

*En toen hij mij later vroeg hoe ik mij voelde,
en daarbij een handbeweging van de man die voor mij zat naar mij maakte,
werd ik plotseling volledig pijnvrij.
Toen begon een gevoel van pijn in mijn linkerarm en linkerbeen,
oorsuizen en pijn trok van het ene oor naar het andere,
ook een eigenaardige hoofdpijn daarbij.
Toen ik dat vertelde zei de man die voor mij zat verbaasd,
“ja, dat is immers mijn pijn”.
“Ademt u diep uit” zei Bruno Gröning tegen mij,
en de toestanden waren weer weg en mijn eigen pijnen kwamen weer op.
Op die manier droeg hij nog enkele ziektebeelden van andere hulpzoekenden op
mij over.*

*Bij mij werd de verbazing echter nog groter,
toen hij mijn ziektebeeld op mijn vriendin Maria overdroeg,
en zij alles begon te vertellen wat zij op dat moment in haar lichaam voelde.
Het was allemaal mijn pijn. Ze had zelfs droge lippen.
Ik kon niet anders dan haar vragen,
“Voel je dat werkelijk?”. Ja zei ze.*

*Toen vroeg ook Bruno Gröning aan mij:
“heeft u pijn rond uw middel?
Nu ging ik alles nog een keer heel streng en nauwkeurig na,
en was er trots op te kunnen zeggen, nee mijnheer Gröning,
“de pijn hier rond mijn middel, die heb ik niet”.
En ik dacht bij mezelf “nou hij weet dus toch niet alles”.
Hij antwoordde echter “heeft u deze pijn nooit gehad?”.
Ja, gehad.....
Ik was in datzelfde jaar drie maanden arbeidsongeschikt geweest en had
hoofdzakelijk door deze pijn drie weken in het ziekenhuis gelegen.
Het was een galblaasontsteking geweest.
En dat was deze pijn.
Ik zei “kleintjes en beschaamd” en of ik deze pijn had mijnheer Gröning!
Het klopt die had ik toen.”
Hij zei, “ja, dat weet ik toch”,
opnieuw vergevend en heel aardig.*

*Toen was ik verslagen.
Ik voelde hoe onnodig mijn twijfel was,
hoe arm ik in mijn niets-weten ben,
en hoe rijk hij is, omdat hij dat allemaal weet.
Ik besepte, hij weet alles van mij en niet alleen dat.
Toen heb ik mij innerlijk overgegeven,*

*en zei bij mezelf, "als hij dat allemaal weet,
dan weet hij ook hoe hij mij moet helpen!!!".
Het kwam vanuit het diepst van mijn hart,
"alstublieft help mij" en ik gaf mij helemaal over.
Ik dacht dan is de pijn die ik nu heb juist goed.
Ik geloof het eenvoudig, dat het niets slechts is.*

*Twee dingen hebben mij ten diepste geraakt.
Hij vroeg ons hoe het kwam dat wij voor hem zaten; namelijk ongeneeslijk ziek.
Niemand wist een antwoord, ook ik niet.*

*Waarom zijn er zoveel zieken en bestaat er ongeneeslijk?
Hoe komt het daartoe?
Bruno Gröning gaf ons zelf het antwoord:*

*"God heeft de mens mooi, goed en gezond geschapen.
Zo wil hij de mens ook hebben.
Oorspronkelijk waren de mensen helemaal met God verbonden,
toen was er alleen maar liefde, harmonie en gezondheid,
alles was één.
Maar toen de eerste mens naar de stem van het kwade luisterde,
die buiten deze eenheid sprak en dat deed,
toen werd de verbinding tussen God en de mens verbroken.
En sindsdien staat God hier en de mens daar.
Tussen God en de mensen ontstond een grote kloof.
Daar is geen verbinding.
De mens alleen en op zichzelf aangewezen,
kan nog zo gelovig zijn en bidden,
hij zal op zijn levensweg door het kwade aangevallen,
en in het diepe getrokken worden.*

*U bent op uw levensweg daar aan gekomen, daar beneden.
U beleeft ongeluk, pijn ongeneeslijk lijden.*

*Ik zeg u: Gaat u niet nog dieper,
maar ik roep u op tot de grote ommekeer!
Komt u omhoog,
en over de afgrond bouw ik een brug voor u.
Gaat u van de lijdensweg af,*

en komt u op de Goddelijke weg!!
Op deze weg is er geen ongeluk, geen pijn, geen ongeneeslijk;
daar is alles goed.
Deze weg leidt terug naar God.

Is er een principe waarnaar men zijn leven kan richten?
Ja dat is er,.....de naastenliefde.

*Het greep me zo diep aan,
bij mij gingen die woorden heel diep.
Ik vroeg mezelf af: "Wie is die man die zoiets zeggen kan?"*

*Hij heeft echter gelijk.
Ik was op mijn eigen levensweg,
immers daar beneden aangekomen.
Het ene ongeluk na het andere,
drie ongeneeslijke ziekten en een zieke moeder.*

*Bij mij kwam een kinderlijke wens naar boven,
dat ik ook eens op deze goede weg mocht zijn.
Eens geen pijn hoefde te hebben,
en ook eens gelukkig kon zijn.
En nu weet ik dat toen mijn wens vervuld is!
Ik ben gelukkig geworden!
Ik heb geen pijn meer en heb het ongeneeslijk overwonnen.*

*Op deze avond heb ik het geschenk gekregen ,
en ik geef het niet meer weg!!
Nu na 30 jaar kan ik zeggen,
tot op vandaag heb ik het geluk niet meer verloren en ben ik gezond gebleven.*

Later ging Bruno Gröning heel ernstig en geconcentreerd voor ons staan en zei:

*Geeft u mij uw ziekte en zorgen!
U komt daar alleen niet mee in het reine.
Ik draag deze voor u.
Maar geeft u mij deze vrijwillig, stelen doe ik niet.*

*En weer voelde ik mij zo diep getroffen,
wie is hij dan, dat hij zoiets zeggen kan?
Maar ik wist een ding,*

*in mijn leven had ik van geen mens ooit zo 'n aanbod gekregen!
Ik wist ook dat ik nooit meer van iemand zo 'n aanbod zou krijgen.*

Maar hoe?

Ik wist niet hoe ik hem mijn ziekten kon geven.

*Mijn voorhoofdsholte ontsteking, mijn kapotte lever,
de alvleesklier die niet goed werkte...*

Ik wist werkelijk niet hoe ik dat moest doen.

*En omdat mij geen andere mogelijkheid overbleef,
deed ik het maar als een klein meisje,*

ik dacht bij mezelf,

“hier hebt u mijn 3 ongeneeslijke ziekten”.

Daar hebt u mijn ongeneeslijk zieke moeder.

*Daar hebt u al het ongeluk dat kris-kras door mijn leven loopt,
ik wil het niet meer!”*

En op dat moment is het gebeurd, de genezing zette in.

*De regelinspijn ging op zijn hevigst door en aan het einde zei Bruno Gröning
dat wij dagelijks de Genezende Stroom (Heilstroom) moesten opnemen.*

Want iedereen verbruikt dagelijks kracht door denken, spreken en werken.

Deze verbruikte energie moet men met Genezende Stroom weer aanvullen.

Is men nog niet geheel gezond, dan geldt dat des te meer,

zo wordt men geheel vervuld van Goede Kracht,

die dan het kwade eruit gooit.

Bruno Gröning nam afscheid van ons...

We bleven toch nog een beetje zitten.

Omdat we wilde vragen of we nog eens mochten komen.

*Toen de mensen de ruimte hadden verlaten en mijn vriendin en ik alleen nog
over waren merkte ik dat ik geen hoofdpijn meer had,*

dat ik geen trekken en kriebelen rond mijn middel voelde.

Ik voelde niets meer,

alleen een heerlijk licht gevoel had ik, zo licht....

Een gevoel van geluk vervulde mij.

Een heerlijk gevoel, dat ik nog niet kende.

Ik zei tegen mijn vriendin, “Maria, ik ben gezond”.

Ze antwoordde verontwaardigd, “je fantaseert”.

*Ik zei “Maria, dit kan niets anders zijn dan gezondheid,
ik voel me heerlijk en niet meer ziek!”*

Toen kwam Bruno Gröning de kamer in ,

ik liep hem tegemoet en zei tegen hem

“ik dank u, mijnheer Gröning,